

Az öntészeti szakosztály budapesti helyi szervezete munkájáról

A budapesti helyi szervezet havonta tartott összejöveteleket, részben az OMM Öntödei Múzeumban, részben egy-egy öntödét meglátogatva, rendszeresen az öntészettörténeti szakcsoporttal közösen.

A rendezvényeken alkalmanként 30-50 fő vett részt. Az összejövetelek szakmai része után, jó hangulatú, terített asztal melletti beszélgetések segítik elő a tagság személyes kapcsolatainak fejlődését. Itt közöljük a 2002. évi programjaink rövid jegyzékét. Az öntészettörténeti szakcsoporttal közös rendezvényeket csilgaggal jelöltük.

* 2002. február 6.

A budapesti helyi szervezet 2002. évi munkatervének megvitatása, elfogadása.

A tagnyilvántartás helyzete, öntőbál, egyebek.

* 2002. március 6.

Helye: FÉMALK Kft.

Beszámoló a FÉMALK Kft.-nél alkalmazott technológia, minőségbiztosítás piacutatás, fejlesztés legújabb eredményeiről.

Adózással kapcsolatos változások ismertetése. *Borankay L.* előadása.

* 2002. április 3.

Történelmi visszatekintés a középfokú technikusképzés előkészítéséről és beindításáról. *Pilissy L.* előadása.

A szabványosítás helyzete, különös tekintettel az öntészetre. *Szabó József* előadása.

* 2002. május 15.

A Ganz villamossági gyár területén megépített Millenáris Park megtekintése.

2002. június 13.

Egész napos rendezvény: Zebegényi Hajóipari Múzeum, Nagybörzsönyi Malomipari-, Falutörténeti Múzeum, Bányász Emlékház megtekintése.

* 2002. szeptember 4.

Az Öntödei Múzeum kiállítási tárgyainak adakozással, vásárlással történő bővítése. *Dr. Lengyelné Kiss Katalin* előadása.

* 2002. október 2.

Látogatás *Domonkos László* szoborkészítő érdi műhelyében.

* 2002. november 5.

Kossuth Lajos hatása a XIX. sz. magyar iparfejlesztésére. *Gavlik István*, a Kossuth Szövetség örökös elnökének előadása.

* 2001. december 5.

Beszámoló az öntészeti szakosztály éves munkájáról.

Beszámoló a budapesti helyi szervezet munkatervének végrehajtásáról.

Beszámoló az öntészettörténeti szakcsoport 2002. évi munkatervének végrehajtásáról.

Évbúcsúztatás

☞ **Kövágó Zoltán**

Juhász Gyula (1941–2002)

Juhász Gyula a Csepeli Fémmű Rt. volt vezérigazgatója 2002. november 18-án váratlanul elhunyt.

Juhász Gyula 1941. április 26-án született Budapesten. 1963-ban felsőfokú gépész szaktechnikusi oklevelet szerzett. A Csepeli Fémműben 1963-tól dolgozott. Előbb mint technikus, később mint MEO csoportvezető. 1966 és 1968 között az ólombronz csapágyöntöde üzem vezetője volt. 1968-tól az acélszalaghengerdet vezette 1975-ig, amikor is 1975. szeptember 1-jétől a Csepeli Fémmű igazgatójává nevezték ki. 1983-ban a Csepel Művek Tröszt átalakulása után a Fémmű, mint önálló vállalat vezérigazgatója lett. 22 éven keresztül irányította a vállalatot 1997 áprilisáig, amikor korengedményes nyugdíjba vonult. Kapcsolata a kohászattal ezután sem szakadt meg, a Dunaferr Lőrinci Hengermű felügyelőbizottságának volt tagja.

Juhász Gyula irányítása alatt alakult ki a Fémmű mai arculata. A '70-es évek második felében végrehajtott fejlesztések mindmáig létalapját képezik az itt dolgozók egzisztenciájának. Az ő irányításával és az általa megválasztott munkatársak segítségével többször sikerült a Fémműnek a nehéz gazdasági helyzetből önerőből kiemelkedni, és évekre új fejlődési pályára állítani a Csepeli Fémműt.

Kiemelkedő tevékenységéért többször kapott Kiváló Dolgozó és Kiváló Munkáért kitüntetést. 1985-ben a Munka Érdemrend kitüntetés ezüst fokozatával ismerték el munkáját.

Több évtizeden keresztül volt az OMBKE fémkohászati szakosztályának tagja, és mint a vállalat vezetője számos szakmai rendezvény szervezését segítette, valamint szponzorálta. Különösen emlékezetesek és sikeresek voltak a '70-es évek végén és a '80-as évek elején lebonyolított fémkohászati napok.

Juhász Gyula az őt jól ismerők emlékezetében mint emberséges, jóindulatú, segítőkész, ugyanakkor mint lobbanékony ember él tovább, akit sugárzó boldogsággal töltött el, ha adhatott és jutalmazhatott. Ha időnként büntetnie kellett – és erre még az indokoltnál is kevesebbszer került sor – az nagyobb lelki megterhelést jelentett számára, mint az érintett számára.

Családja, kollégái és ismerősei mélyen megrendülten búcsúztatták 2002. november 22-én a Csepeli Temetőben a hirtelen és fiatalon eltávozottat.

A Csepeli Fémmű Rt. munkatársai nevében búcsúzott, és az OMBKE fémkohászati szakosztálya nevében Balázs Tamás mondott utolsó jó szerencsét!

